

„Кога бѣхме, мила майко, деца аджаміи,
Ніе бѣхсе, мила майко, лоши араміи

„

(М. 224, стр. 335).

ж) Отъ *Охридъ*:

„Отъ войска идеть Балюръ Войвода,
По войска носитъ млада робинна;
Кондисалъ ми е широко поле,
Курдисалъ ми е зеленъ чадаръ;
Потъ чадаръ сeditъ Балюръ Войвода

„

(М. 158, стр. 247)

з) Отъ *Дебъро*: (Село Гарѣ отъ Дол. Деберско)

„Дека се чуло видело,
Мома Войвода да бидитъ,
На седамдесетъ сеймени
На тия гори зелени
На тия води студени?

„ (М. 212, стр. 328)

и) Отъ *Велесъ*:

„Солна дзвезда по чесна тѣрпеца;
Солна дзвезда, та не било дзвезда,
Туку било оно мало моме;
Оно ми е бѣло променато,
Свежрвици, стребрено иглице!

„

(М. 560, стр. 47 а)

Ето тия песни, които сж събрани отъ братя Ми-
ладинови. Сърбски ли сж тѣ, или български?

Да, тия пѣсни не можтъ да се нарежтъ друго
освѣнъ български, защото да ги наречемъ сърбски,
значило би да откажемъ съществуването на сърбскиятъ
езикъ и признаемъ, че сърбскиятъ езикъ е български
езикъ.

Вѣрвате ли, че лицето, което е събирало и запис-
вало тия пѣсни е работило не подъ влиянието на нѣ-
каква пропаганда, а по права Бога? Още нѣщо.

Димитъръ въ 1860 год. мина прѣзъ Бѣлградъ
остана като гостъ въ Бѣлградъ цѣли двѣ недели; по
сѣти всичкитѣ тогавашни видни сърбски мжже, видѣ